

Nº 16/1962.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l
s e s framställning till Ålands landsting
med förslag till landskapslag angående ändring
av landskapslagen om kommunalbeskattning i
landskapet Åland.

I riket utfärdades den 5 januari 1962 en lag om vissa interimistiska undantagsstadganden i skattelagarna (FFS 3/62), gällande för 1962 års stats- och kommunalbeskattning. Lagar av samma innehåll ha utfärdats under de senaste åren för ett år i sänder. Vissa av dessa undantag äro enligt landskapets kommunalskattelag gällande i landskapet såsom permanenta stadganden. Då likväl några undantag från kommunalbeskattningen saknas hos oss och de gällande undantagen i någon mån kunna bli tolkning underkastade vid jämförelse med rikets stadganden, anser landskapsstyrelsen, att 7 § landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland (gällande lydelse 5/58) borde ändras med beaktande av ovannämnda rikslag.

Enligt sagda temporära lag äro från stats- och kommunalbeskattningen undantagna, förutom annat, statsunderstöd för stödjande av lantbruksproduktionen, belöning och pension, utdelade såsom erkänsla för vetenskaplig eller konstnärlig verksamhet, anslutningsavgifter till företag, sòm idka elektricitetsverks- eller telefoninrättningsrörelse, vatten- eller avloppsledningsrörelse, i den mån avgifterna jämte rörelsens kapital motsvara anläggningstillgångarna vid årets slut. Vidare är stadgandet om ersättning, som utgår enligt trafikförsäkringslagen eller olika lagar om olycksfallsförsäkring för arbetstagare tydligare än i landskapet gällande motsvarande stadgande.

Stadgandet i 7 § 7 punkten landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland är, sedan arvudet för landstingmän och ledamöterna i landskapsstyrelsen numera utgår dels såsom egentligt arvode och dels såsom dagtraktamente, oklart i sin nuvarande avfattning. Då landskapsstyrelsen med stadgandet ursprungligen åsyftade, att av ett arvode, som i sig innefattar dagtraktamente, skulle såsom skattefritt få avskiljas dagtraktamentets belopp, finnes numera icke behov av ett sådant stadgande beträffande ovannämnda arvoden. I statens och landskapets kommittéer erlägges utöver arvode också dagtraktamente enligt vanliga normer, om kommittémedlem är berättigad därtill (FFS 112/58, 18 §), varför icke heller i detta avseende något undantagsstadgande är behöfligt. Beträffande riksdagsmans arvode är stadgat, att utöver det egentliga arvudet erlägges dagtraktamente under förutsättning, att avståndet till hemorten är mer än trettio kilometer (FFS 233/56), varför till åländsk riksdagsman alltid kommer att erläggas särskilt dagtraktamente. Under sådana

omständigheter är det i p. 7 ingående stadgandet numera helt och hållet obehövt.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 7 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 20 februari 1958 (5/58), såsom följer:

7 §.

Såsom skattbar inkomst anses icke

1) vad som förvärvats genom giftorätt, fördel av oskiftat bo eller genom gåva, arv eller testamente till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led;

2) från fastighet utgående sytning;

3) folkpension och pension, som änka eller fader- eller moderlös erhåller av staten eller kommun eller av pensionsanstalt eller änke- och pupillkassa, vilken erhåller understöd av allmänna medel eller som grundats för personer i tjänst hos stat, landskapet, kommun, kommunalförbund eller religiöst samfund, samt av staten, landskapet eller kommunen beviljade sociala understöd eller bidrag;

4) för stödjande av lantbruksproduktionen beviljade stats- eller landskapsunderstöd;

5) skadeersättning, däri inbegripet dagpenning, livränta och pension och till dem anslutna tillägg, som med stöd av trafikförsäkringslagen eller olika lagar om olycksfallsförsäkring och enligt i lag föreskrivna grunder erlagts till den, som drabbats av olycksfall, eller anhörig till denne; så ock motsvarande skadeersättning och understöd på grund av sjukförsäkring;

6) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital;

7) stipendium eller annat bidrag, som erhållits för studier eller forskningsarbete, däri inberäknat statsstipendier, som givits enligt lagen den 3 oktober 1947 om Finlands Akademi och om statsstipendier för främjande av den högsta andliga odlingen (FFS 732/47) samt stipendier för vetenskapligt arbete åt vetenskapsidkare, som verkar vid vetenskaplig forskningsanstalt;

8) belöning, som utdelats såsom erkänsla för vetenskaplig eller konst

-3-

närlig verksamhet, eller av staten given likartad pension eller pension för annan förtjänstfull verksamhet;

9) sammanträdesarvoden för kommuns fullmäktige, styrelse, nämnder eller kommittéer;

10) avgift, som av sammanslutning, vilken med stöd av stadgad koncession driver elektricitets- eller telefoninrättningsrörelse eller äger vatten- eller avloppsledningsrörelse, uppbäres för anslutning till rörelsens ledningsnät, likväl högst till ett sådant belopp, att det sammanlagda beloppet av under varje särskilt år influtna anslutningsavgifter och det kapital delägarna eller medlemmarna i sammanslutningen nedlagt i rörelsen sammanräknade icke överskrida anskaffningsvärdet av de anläggningstillgångar, som vid skatteårets utgång äro i bruk i rörelsen;

11) vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader; ej heller

12) den del av varas exportpris, vilken erlagts som exportavgift enligt lagen den 15 september 1957 om exportavgift (FFS 310/57).

Denna landskapslag tillämpas första gången vid beskattningen av 1961 års inkomster.

Mariehamn, den 8 mars 1962.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson
Hugo Johansson

Lagberedningssekreterare

Rolf Sundman
Rolf Sundman.